

PORUKA ZA DAN ŽIVOTA 2011.

OBITELJ – NAJVEĆA POMOĆ DJECI

„I blagoslovi ih Bog te im reče: Plodite se i množite i napunite zemlju, i sebi je podložite” (*Post 1,28*). Već se iz ovog blagoslova koji Bog upućuje ljudima otkriva temeljni cilj obitelji: služenje životu. No, bračna se ljubav ne svodi samo na rađanje djece. U obiteljskom ambijentu koji je prožet ljubavlju i odanošću prema Bogu i ljudima stvaraju se mogućnosti koje pogoduju punom osobnom i društvenom razvoju djece. Temeljna vrednota koja usmjeruje odgoj i rast djeteta je očinska i majčinska ljubav. Ljubav roditelja postaje glavna pokretačka snaga koja podržava i usmjeruje čitav odgojni napor te obogaćuje djecu blagošću i dobrotom. Te se vrednote onda preljevaju na njihovu okolinu. Ljubav između oca i majke postaje djeci uzor i mjerilo u odnosima prema braći i sestrama i prema svim osobama, i onima starijima, koje žive zajedno u istom domu. To zajedništvo u ljubavi koje se svakog dana, i u teškim i radosnim trenucima, živi u obitelji, najbolje i najviše pomaže djeci da se pravilno i odgovorno uključe u društvo oko sebe.

Ujedinjeni narodi su 20. studenoga 1989. prihvatili Međunarodnu konvenciju o mjerama zaštite djeteta (o pravima djeteta). Sveti je Otac Benedikt XVI. 8. veljače 2010., prigodom dvadesete obljetnice te Konvencije, sudionicima plenarnog zasjedanja Papinskog vijeća za obitelj naveo riječi koje stoje u njezinoj preambuli, da je obitelj prirodna sredina za razvoj i dobrobit svih njezinih članova, osobito djece, i ustvrđio da je upravo obitelj zasnovana na braku muškarca i žene najveća pomoć koja se može pružiti djeci. Djeca žele biti voljena od majke i oca koji se vole, te trebaju stanovati, rasti i živjeti zajedno s oba roditelja jer su majčinski i očinski lik komplementarni u odgoju kao i u izgradnji osobnosti i identiteta djece. Obiteljsko ozračje koje nije radosno, rekao je papa, odijeljenost oca od majke te osobito rastava, imaju posljedice za djecu. Podupiranje obitelji, njezinog jedinstva i stabilnosti najbolji je način za zaštitu prava i istinskih potreba djece.

Predsjednik Papinskog vijeća za obitelj kardinal Ennio Antonelli je u svom prikazu djelovanja tog Vijeća nakon VI. svjetskog susreta obitelji u Meksiku naveo neke zapanjujuće postotke (nad koje se, kako izgleda, nadvila određena urota šutnje i određena cenzura medija). Predsjednik Antonelli tako navodi da u Francuskoj djeca rastavljenih roditelja u 25% slučajeva i nakon dugo godina imaju psihološke probleme, probleme s društvenom prilagodbom te postignućima u školi i na poslu. Oni predstavljaju 50% ovisnika o drogi i 80% onih koji se liječe na psihijatriji. U Sjedinjenim Američkim Državama djeca koja su odrasla bez očeva prisustva čine 60% silovatelja, 63% mladih samoubojstava, 69% žrtava seksualnoga zlostavljanja, 72% adolescenata ubojica, 85% mladih u zatvorima i 90% beskućnika.

Podaci koje navodi kardinal Antonelli su zabrinjavajući. Ako želimo zaštititi djecu trebamo promicati obitelj – doživotnu zajednicu muža i žene. Treba promicati pravo djeteta da ima oca i majku koji se vole i koji ga vole, te da ga oni odgajaju prema svojim vrijednostima.

Zbog toga sve bračne parove koji, i po ne malu cijenu žrtve i odricanja, svjedoče svojoj djeci kako je brak i obitelj prvotno mjesto odgoja za ljubav i zajedništvo, potičemo da i onda kada se nađu pred velikim izazovima traženja naoko lakih rješenja, ne odustaju od svog bračnog zajedništva i suživota u obitelji koju su osnovali.

Riječ ohrabrenja upućujemo i onim bračnim parovima koji, nakon rastave od svog bračnog druga, nisu zanemarili svoju djecu te čine sve što im je moguće da i u tako nesavršenoj situaciji za rast i odgoj djece, ne odmažu ondje gdje mogu pomoći.

Neka ova riječ strpljive ljubavi dođe i do onih osoba koje u raznim odgojnim, socijalnim i medicinskim ustanovama po svojoj stručnosti a još više nesebičnoj ljubavi nadopunjaju ono što roditelji nisu mogli ili znali prenijeti svojoj djeci.

I konačno, neka ova riječ bude usrdna molba svima koji vjeruju da u Isusu Kristu imamo posinstvo i mir, da ne prestanu uzdizati svoje molitve Bogu, gospodaru života za sve naše obitelji, za muževe, žene i djecu i za sve, često mučne i teške situacije kroz koje prolaze.

Zato se i posebno radujemo Danu obitelji koji ćemo, u Hrvatskoj po prvi put, proslaviti 5. lipnja 2011. Nije slučajno što je Sveti Otac Benedikt XVI. zaželio nazočiti ovom događaju i proslaviti ga zajedno s nama. Potičem vjerničke obitelji da se u što većem broju odazovu na ovaj susret. Neka nam on bude poticaj da posvjedočimo i jedni druge ohrabrimo u nastojanjima oko što kvalitetnijeg i vjerom i ljubavlju ispunjenog bračnog i obiteljskog života.

U Krku, na blagdan Svete obitelji, 26. prosinca 2010.